

## Dr. Peter David Beter — Audio list č. 41

Historická poznámka: Text zachováva autorov hlas, dobové vyjadrenia a predpovede. Tvrdenia o sprisahaniach, tajných zbraniach, zdravotnom stave a osude verejných osôb sú autorovými neoverenými tvrdeniami; preklad ich nepotvrďuje ako historické fakty.

### Úvod

Dobrý deň, priatelia, tu je doktor Beter vo Washingtone. Dnes je 26. decembra 1978 a toto je môj Audio list č. 41.

Včera sme s rodinou patrili k miliónom kresťanov po celom svete, ktorí oslavovali narodenie nášho Pána Ježiša Krista. A predsa sa samotné Vianoce môžu čoskoro stať v Amerike minulosťou, pretože práve keď vyslovujem tieto slová, tiché bolševické preberanie Ameriky sa prejavuje drastickými zmenami v cirkevných bohoslužbách v mnohých oblastiach. Ježiš Kristus sa všetkými možnými spôsobmi odstraňuje z našich myslí a namiesto neho sa dosadzujú myšlienky cudzie kresťanstvu. Pri tomto tempe nepotrvá dlho, kým bolševici zakážu samotné Vianoce, tak ako to urobili v Rusku pred šiestimi desaťročiami. Bolševici medzi nami medzitým využívajú vianočné obdobie na odvrátenie našej pozornosti od svojich satanských intríg, presne ako to robili v minulosti.

Uvádzajú sa do pohybu hospodárske manipulácie, ktoré majú tu v Amerike viesť k zrýchľujúcej sa STAGFLÁCII — teda k inflácii spojenej s hospodárskou depresiou. Politické manévrovanie tu aj v zahraničí pripravuje pôdu pre BOLŠEVICKÚ DIKTATÚRU — a čoskoro aj pre PRVÚ JADROVÚ VOJNU! Vo vojenskej oblasti bolševici napredujú v horúčkovitých prípravách na vojnu s Ruskom, ktorá zabije milióny z nás. Aj bolševici sami odmietajú čeliť realite. Amerika sa pre nich rýchlo stáva poslednou pastvinou, po ktorej sa môžu potulovať, a je ich poslednou baštou. Veria, že tu musia zvíťaziť, aby sa pomstili nielen Rusku, ktoré vyháňa im podobných, ale aj Rusku, ktoré sa opäť stalo kresťanským národom.

Moje tri témy na tento mesiac sú: Téma č. 1 — HOSPODÁRSKE ODPOČÍTAVANIE K PRVEJ JADROVEJ VOJNE; Téma č. 2 — DUCHOVNÁ VOJNA A KOLAPS DÔVERY; Téma č. 3 — BOLŠEVICKÉ MANÉVROVANIE NA ZÍSKANIE ČASU NA PREZBROJENIE.

### Téma 1 — Hospodárske odpočítavanie k Prvej jadrovej vojne

Pred týždňom, 19. decembra, sa nezrovnalosť v amerických zlatých rezervách v hodnote milióna dolárov dostala na titulné stránky. Newyorský skúšobný úrad Mincovne Spojených štátov, ktorá patrí pod ministerstvo financií, nedokáže vysvetliť najmenej 5200 trójskych uncí zlata a niektorí hovoria, že môže chýbať oveľa viac. Otázka znie: O koľko viac?

Priatelia, takmer pred tri a pol rokom, v júli 1975, som nahral Audio list č. 2. Vtedy som uviedol len jeden zdokumentovaný príklad toho, aké veľké tie nezrovnalosti v skutočnosti sú. Tým príkladom bola zásielka zlata z Fort Knoxu do newyorského skúšobného úradu z 20. januára 1965. Zásielka predstavovala viac než jeden a trištvrté milióna uncí zlata, a predsa nebola uvedená v oficiálnom zozname zásielok z Fort Knoxu vedenom ministerstvom financií. Môj priateľ pán Edward Durell prinútil Mincovňu Spojených štátov priznať túto zásielku tým, že ju konfrontoval s fotografickým dôkazom; napriek tomu následné zoznamy ministerstva financií túto zásielku aj ďalšie naďalej vynechávajú. Jednoduchou pravdou je, že Spojené štáty sú chudobné na zlato. Oficiálne dokumenty ministerstva financií a Federálneho rezervného systému, ktoré uvádzajú obrovskú americkú zásobu zlata, sú úplne falošné, ako som podrobne vysvetlil v minulosti. Dolár nemá nijaké krytie — a umiera!

Priatelja, 1. novembra 1978 Jimmy Carter oznámil plán administratívy údajne na podporu dolára. V rámci tohto plánu oznámili, že ministerstvo financií Spojených štátov zvýši objem mesačných aukcií zlata z údajnej americkej zásoby. Počnúc tohtomesačnou aukciou 19. decembra sa objem mesačnej aukcie zvýšil na 1,5 milióna uncí. Problém je, že ministerstvo financií túto hru na klamanie verejnosti nemôže dlho udržať. Keď sa aukcie začali v apríli tohto roka na úrovni 300 000 uncí mesačne, Spojené štáty mali k dispozícii len približne šesť (6) miliónov uncí, získaných prevažne z Medzinárodného menového fondu a Fondu stabilizácie výmenných kurzov. A ani táto malá zásoba zlata nie je celá vo forme známej ako zlato spĺňajúce štandard „good delivery“. Plánovaná januárová aukcia bude obsahovať pretavené zahraničné mince ako jednu tretinu celkového množstva určeného na predaj. Viete si to predstaviť? Musí sa však nájsť nejaká výhovorka na pozastavenie zlatých aukcií ministerstva financií skôr, než sa malá zásoba zlata vyčerpá. Rozruch okolo niekoľkých tisíc chýbajúcich uncí zlata v newyorskom skúšobnom úrade by mohol byť na tento účel ideálny, alebo sa môže stať, že ministerstvo financií vo februári podnikne kroky na zastavenie všetkých predajov zlata, pretože nezastavili pokles hodnoty dolára tu ani v zahraničí. Nech bude výhovorka akákoľvek, berte to ako varovanie!

V minulosti som podrobne vysvetlil, ako bola krádež amerického zlata previazaná s väčším plánom zámerne zničiť americký dolár. A takmer pred tromi rokmi som v Audio liste č. 9 opísal, ako sa zlaté manipulácie v marci 1973 použili na prinútenie Európy zaplatiť Rockefellerovcom, Rothschildovcom a ich vojenským partnerom reparácie za druhú svetovú vojnu vo výške 45 miliárd dolárov. Práve teraz David Rockefeller a spol. vydierajú centrálnu banku západného Nemecka, Švajčiarska a Japonska, aby od nich získali druhú platbu 45 miliárd dolárov; tentoraz je to však čisté vydieranie. A hoci sa to robí pod rúškom takzvaného plánu podpory dolára Carterovej administratívy, v skutočnosti to pomáha urýchliť konečný kolaps amerického dolára.

Údajný program podpory dolára oznámený 1. novembra zahŕňa ako svoj najvýraznejší prvok záručnú dohodu v celkovej výške 30 miliárd dolárov len zo strany vlády Spojených štátov. Je to presne tá istá dohoda, akú navrhoval David Rockefeller vo svojich prejavoch. Podľa nej centrálnu banku západného Nemecka, Švajčiarska a Japonska každá súhlasia s podporou dolára výmenou svojich tvrdých mien za doláre. Centrálnu banku potom môžu tieto nechcené doláre použiť na nákup záväzkov ministerstva financií Spojených štátov s vysokými úrokovými sadzbami; navyše však — a to sa doteraz nezverejnilo — každá centrálna banka sama zodpovedá za ďalších 5 miliárd dolárov podpory. Celkový balík menových úverov teda predstavuje 45 miliárd dolárov. Priatelja, všetko sa vykresľuje ako schéma na podopretie dolára, ale v skutočnosti to nie je nič viac než prostriedok, ktorým sa Rockefellerove nadnárodné korporácie môžu zbaviť nechcených dolárov a namiesto nich dostať tvrdé meny. Keď sa 45 miliárd dolárov takzvanej podpory vyčerpá, čo sa stane čoskoro, dolár bude opäť ponechaný napospas — v ešte horšom stave než predtým. Tento plán je pre Európu a Japonsko horkou pilulkou, ale sú ochotné zaplatiť cenu za to, aby David Rockefeller nerozkýval loď, keď 1. januára 1979 začne fungovať nový Európsky menový systém.

Ako som odhalil takmer pred šiestimi rokmi v knihe THE CONSPIRACY AGAINST THE DOLLAR — Sprisahanie proti doláru, existuje päť (5) nadnárodných korporácií ovládaných Rockefellerovcami, ktoré samy osebe môžu zaplaviť európsky menový systém. Sú to spoločnosti GENERAL MOTORS, FORD, IBM, UNILEVER a ROYAL DUTCH SHELL. Ich spoločné aktíva prevyšujú aktíva vlád západnej Európy.

Takto takzvaný plán podpory dolára v skutočnosti funguje: Najprv Rockefellerovcami ovládaná nadnárodná spoločnosť, napríklad IBM, predá v západnom Nemecku 10 miliónov dolárov a požaduje protihodnotu v nemeckých markách, tvrdej mene. Centrálna banka vyhovie, kúpi doláre a dá IBM marky; ani centrálna banka však doláre nechce, a tak následne kúpi záväzky ministerstva financií

Spojených štátov s vysokými úrokovými sadzbami. Tým sa zvyšuje štátny dlh — a my, americkí daňovní poplatníci, platíme úroky. Rockefellerove nadnárodné spoločnosti teda získajú celý prospech, zatiaľ čo vy a ja platíme cenu!

Aby boli tieto záväzky ministerstva financií pre zahraničné centrálné banky príťažlivé, úrokové sadzby v Spojených štátoch naďalej rastú. Chorý akciový trh sa tým stáva ešte chorejším a vedie to ku kolapsu realitného trhu tým, že financovanie bývania je pre väčšinu ľudí nemožné. To zase spôsobuje útlm stavebníctva so zvyšovaním nezamestnanosti, ktoré bude mať dominový účinok v celom našom hospodárstve. Ceny teda zrýchľujú rast, zatiaľ čo podnikanie smeruje k stagnácii a depresii. Výsledok: STAGFLÁCIA, ako som varoval v knihe takmer pred šiestimi rokmi. Dlhodobý plán postupuje presne podľa harmonogramu. Trik predávaný verejnosti ako plán podpory dolára Carterovej administratívy teda nie je ničím viac než výplatom vynútenou vydieraním a je navrhnutý tak, aby pomohol prívodiť veľkú hospodársku depresiu v Amerike.

Plán podpory dolára je však len polovicou plánu na vyvolanie depresie s infláciou. Ako som spomenul, silne zasahuje jedno z dvoch kritických odvetví potrebných na spustenie depresie — konkrétne STAVEBNÍCTVO. Druhým kritickým odvetvím, priatelja, sú AUTOMOBILY; aj tam prebieha zlovestný vývoj. V Audio liste č. 5 z októbra 1975 som stručne spomenul múdreho nemeckého ekonóma, ktorého poznatky zneužili na vyvolanie Veľkej hospodárskej krízy tridsiatych rokov. Študoval som u tohto muža a stali sme sa dobrými priateľmi. Bol to on, kto ma naučil pozerať za následky — na príčiny; a podrobne mi vysvetlil, ako sa manipulovalo s dvoma kritickými odvetviami, automobilmi a stavebníctvom, aby vznikla depresia. Dnes sa opäť uvádza do hry tá istá schéma, ktorá vtedy fungovala.

Minulý mesiac, 7. novembra, General Motors vyslal prvý signál blížiacich sa problémov v automobiloch. V ten deň General Motors oznámil zníženie dividendovej sadzby na akciách GM o polovicu. Bol to spôsob GM, ako povedať: Prichádzajú ťažké časy; a akciový trh sa zachvel a upadol do poklesu. Vtedy neexistoval zjavný dôvod na zníženie dividendy GM, pretože predaj automobilov bol tento rok dobrý. No, priatelja, tí, ktorí ovládajú General Motors, vedia, čo príde, pretože autá jazdia na energiu z ropy; a v rámci reťazca udalostí vedúceho k PRVEJ JADROVEJ VOJNE sa blíži manipulovaný nedostatok ropy.

Počas celého 20. storočia bola ropa dominantným faktorom v hospodárstve, politike a vojne. Ako som podrobne uviedol pri predchádzajúcich príležitostiach, obe svetové vojny sa viedli o ropu. V prvej svetovej vojne išlo o saúdskoarabskú a ruskú ropu a kresťanské Rusko takmer celé pohltili plamene bolševickej revolúcie. V druhej svetovej vojne išlo opäť o saúdskoarabskú ropu a tentoraz sa zlomila chrbtica Britského impéria. Išlo aj o čínsku ropu, ktorej rozvoj sa pokúsili uskutočniť Japonci, čo napokon viedlo k atómovým ohnivým guliam nad Hirošimou a Nagasaki.

Dnes sa rýchlo blíži PRVÁ JADROVÁ VOJNA medzi Ruskom a Spojenými štátmi. Tentoraz je to v jednom ohľade iné — má to byť zápas z pomsty. Na jednej strane je kresťanská sekta, ktorá po šesťdesaťročnom boji prevzala Kremľ; na druhej strane sú jej zvrhnutí smrteľní nepriatelja, ateistickí bolševici, ktorí rýchlo získavajú úplnú kontrolu nad Amerikou. Aj v tejto situácii však energia naďalej zohráva významnú úlohu. Pre Rusov je kontrola blízkych energetických zdrojov prvoradou úvahou ovplyvňujúcou ich diplomatickú a vojenskú stratégiu. Pre bolševikov je ropa nástrojom intríg a hospodárskeho podmaňovania aj spúšťačom vojny.

Aby sme pochopili skutočný význam zvýšenia cien ropy OPEC oznámeného 17. decembra, musíme ho vidieť v tomto svetle bolševických intríg, pretože, priatelja, to, čo sa práve odohralo, nie je tým, čím sa zdá byť. Saudská Arábia bola teraz vylákaná do pasce; má byť obeťným baránkom aj obeťou

hospodárskeho chaosu a vojny, ktoré naši vládcovia teraz zosielať na nás všetkých. Obrovské ropné spoločnosti Rockefellerovho kartelu použijú zvýšenie cien ropy OPEC ako výhovorku na získanie ohromných nečakaných ziskov. Keď americké hospodárstvo zakolíše, verejná zotrpnutosť voči Saudskej Arábii sa bude rozduchávať. Zároveň sa Saudská Arábia bude obviňovať zo zničenia dohôd z Camp Davidu medzi Egyptom a Izraelom. Čoraz viac nám budú hovoriť, že Spojené štáty sa musia od Saudskej Arábie odpútať a odpojiť. Udalosti na Blízkom východe sa budú zhoršovať a Saudská Arábia sa bude vykresľovať ešte zlovestnejšie. Napokon má všetko vyvrcholiť americko-izraelským obmedzeným jadrovým úderom proti saudskoarabským ropným poliam. Je to súčasť zložitej americkej stratégie prvého jadrového úderu proti Rusku, ktorú som podrobne odhalil pred štyrmi mesiacmi. Z hospodárskych aj vojenských dôvodov teda boli naši vládcovia odhodlaní dosiahnuť podstatné zvýšenie cien ropy OPEC. Aby to uskutočnili, uplatnili na krajiny OPEC trojitý tlak.

Prvým prvkom tohto trojitého tlaku je klesajúca hodnota amerického dolára. Keď americkí vládcovia začali aktívne znehodnocovať dolár, dolár v podstate začal štrajkovať proti krajinám OPEC. Za ropu OPEC sa platilo čoraz lacnejšími dolármi, čo spôsobovalo sústavný pokles reálnych príjmov krajín OPEC. Navyše sa hodnota dolárov, ktoré krajiny OPEC už držali, vyparovala priamo pred ich očami. Napriek tomu všetkému však ceny ropy OPEC zostali posledné dva roky zmrazené a práve Saudská Arábia bránila akémukoľvek zvýšeniu cien.

Druhé rameno trojitého tlaku na OPEC ležalo v samotnom OPEC. Agitáciu za zvýšenie cien viedla Venezuela, ktorá sa dostala pod Rockefellerovu kontrolu dávno pred druhou svetovou vojnou. Agenti CIA v štruktúre OPEC zároveň zabezpečili, aby OPEC naďalej zakladal ceny ropy na dolári. Naši vládcovia chceli mať na propagandistické účely viditeľné spojenie medzi cenami ropy a hodnotou dolára. To, k čomu bude OPEC napokon prinútený, priatelia, bude v nasledujúcich šiestich mesiacoch opustiť dolár a začať určovať ceny ropy podľa koša zahraničných tvrdých mien. Zatiaľ však naši vládcovia prinútili OPEC pokračovať v oceňovaní ropy v scvrkávajúcich sa dolároch. A tak teraz prevažne arabské krajiny OPEC dostali do pasce, v ktorej vyzerajú ako príčina poklesu dolára, inflácie a prichádzajúcej depresie tu v Amerike.

Tretie a posledné rameno trojitého tlaku proti OPEC zahŕňalo samotné spustenie zvýšenia cien. Musel sa nájsť spôsob, ako na dostatočne dlhý čas podkopať saudskoarabskú páku a vplyv v OPEC, aby sa vynútilo podstatné zvýšenie cien. Dosiahlo sa to nedávnymi nepokojmi proti iránskemu šachovi, sprevádzanými drastickým obmedzením iránskej produkcie ropy.

Nedávne triky týkajúce sa Iránu boli veľmi úspešné pri oklamaní takmer každého; a predsa to, čo sa práve urobilo, je jeden z najstarších trikov vôbec. Aby som to ilustroval, vezmem vás na chvíľu späť do jari 1962. Vtedy v Grécku prebiehali obrovské nepokoje, tlač ich označovala za inšpirované komunistami a podobne aj tajné správy CIA hovorili, že prostredníctvom týchto nepokojov naplno prebieha prakticky komunistické prevzatie Grécka. Bývalý prezident Harry Truman, hoci už dlho nebol v úrade, sa stále veľmi aktívne zaujímal o politiku americkej vlády. Truman sa tiež vždy obával o Grécko pre jeho strategickú polohu na južnom krídle NATO. Prostredníctvom Marshallovho plánu a iných prostriedkov urobil všetko, čo mohol, aby Grécko zostalo silné a prozápadné. Keď prezident Truman čítal všetky príbehy a správy CIA o komunistických nepokojoch v aténskejších uliciach, veľmi sa znepokojil. Truman však vždy podozrieval CIA a mal pocit, že mu podsúva polopravdy. Grécko považoval za príliš dôležité na to, aby záviselo od pravdepodobne skresleného hodnotenia CIA, a dospel k záveru, že sú potrebné úplne nezávislé spravodajské informácie o Grécku. A tak prezident Truman kontaktoval svojho blízkeho osobného priateľa Roberta Kennedyho, ktorý bol vtedy ministrom spravodlivosti. Jednou z vecí, v ktorých sa Truman a Kennedy zhodovali, bola nedôvera voči CIA. Obaja boli presvedčení, že CIA v skutočnosti slúži inému pánovi — a, samozrejme, mali pravdu. Po porade s

Trumanom Robert Kennedy kontaktoval Georgea Dockinga, bývalého guvernéra Kansasu, ktorý sa stal kľúčovým členom vedenia Exportno-importnej banky Spojených štátov. Docking následne kontaktoval mňa a požiadal ma, aby som pripravil spravodajskú misiu na zistenie skutočnej situácie v Grécku. V tom čase som bol právnym poradcom Exportno-importnej banky, ale mojou skutočnou úlohou bolo veľmi často zhromažďovanie a analýza spravodajských informácií pod impozantným krytím Exportno-importnej banky. A keď už sme pri tom boli, prezident Truman chcel, aby sme gréckym vodcom doručili osobný odkaz. Plánovali postaviť Trumanovi sochu za jeho veľkú pomoc pri udržaní Grécka v západnom tábore po vojne. Myšlienku ocenil, ale pomerne šťavnatým jazykom dal jasne najavo, že nechce žiadne sochy.

Ako krytie spravodajskej misie do Grécka sme vymysleli misiu Exim Bank, teda Exportno-importnej banky, do Rakúska, Grécka, Turecka, Libanonu a Španielska. Príbeh znel, že kontrolujeme rôzne projekty, na ktorých sa podieľali úvery Exim Bank. Dňa 18. apríla 1962 cestovná skupina Exim Bank, do ktorej patrili guvernér Docking aj ja, opustila Washington. Po návšteve všetkých piatich krajín sme sa sem do Washingtonu napokon vrátili 1. mája. Oficiálna správa o ceste mala nakoniec 46 strojopisných strán. Vložená, takmer stratená medzi všetkými slovami, bola len jedna strana o Grécku. Táto jediná strana obsahovala iba jedno skutočne významné vyjadrenie a nemalo nič spoločné s nepokojmi, ktoré cestu v skutočnosti vyvolali. Znelo: „Pána Zelatasa obzvlášť znepokojoval sústavný pokles zlatých rezerv držaných Spojenými štátmi.“ Pán Zelatas bol predstaviteľom gréckej centrálnej banky a jeho skutočné slová boli oveľa dôraznejšie. Povedal mi, že ak nebude chrániť grécke zlaté rezervy, „môj ľud by ma obesil“.

Skutočnou informáciou, ktorá sa na ceste hľadala, však bola otázka gréckych nepokojov a ich pôvodu. Táto informácia bola obsiahnutá len v tajnej správe, ktorú som osobne odovzdal Robertovi Kennedymu. To, čo som v Grécku urobil, bolo v skutočnosti veľmi jednoduché napriek zložitému krytiu, ktoré sme pre misiu museli použiť. Vyšiel som von a vmiešal sa medzi dav demonštrantov. Vystupoval som ako obchodník z Libanonu a pýtal sa, o čo pri nepokojoch ide; boli inšpirované komunistami? Odpovede boli všetky rovnaké. „Nezmysel,“ hovorili. „Sama vláda šíri príbeh, že sú inšpirované komunistami. Viete, takto im Amerika dá viac peňazí než Turecku.“ Informácie, ktoré som takto získal, sa ukázali oveľa presnejšie než tie, ktoré Trumanovi poskytla CIA. Ako všetci vieme, Grécko sa nestalo komunistickým; a dnes si len málo Američanov vôbec pamätá grécke nepokoje z roku 1962.

Rovnakým spôsobom boli zorganizované nepokoje v Iráne, aby vytvorili obraz hrozby na dosiahnutie konkrétneho cieľa. Tým cieľom bolo poskytnúť výhovorku na drastické zníženie iránskej produkcie ropy, ktoré by pomohlo spustiť zvýšenie cien ropy OPEC. Finančné prostriedky riadené CIA sa smerovali na podporu nepokojov v Iráne, ale tento fakt maskovali predchádzajúce správy CIA, ktoré nepredvídali žiadnu hrozbu pre šacha. Slávne memorandum Jimmyho Cartera z 11. novembra, ktoré kritizovalo CIA za to, že nepredvídala nepokoje v Iráne, bolo len súčasťou krycej taktiky na rozptýlenie podozrení.

V týždňoch pred ropným zasadnutím OPEC pomáhali krízovej atmosfére okolo Iránu určité americké nadnárodné korporácie. Začali evakuovať personál z Iránu a v televízii sa to veľmi výrazne zdôrazňovalo. Videli sme ľudí zaplavovať letiská v Aténach, Tel Avive, Ríme, Paríži — ako narýchlo odchádzajú z Iránu. Zároveň výroky Jimmyho Cartera prispievali k obavám, že šach je odsúdený na pád. Dňa 30. novembra povedal: „Nemáme žiadny úmysel zasahovať do vnútorných záležitostí Iránu a neschvaľujeme, aby do vnútorných záležitostí Iránu zasahoval ktorýkoľvek iný štát.“ A v ďalších vyjadreniach 1. decembra, 6. decembra, 7. decembra a 12. decembra Carter ďalej prispieval ku kríze v Iráne tým, že odmietal verejne podporiť šacha. Spojené štáty tak vyzerali, že ho opúšťajú, a kríza v Iráne ďalej narastala. Medzitým sa tok ropy z Iránu obmedzil na kvapkanie. Ostatní členovia OPEC sa

pri snahe nahradiť výpadok dostali pod obrovský a nákladný tlak. Taká bola situácia celé týždne pred zasadnutím OPEC v Abú Zabí. Výsledkom bolo podtrhnutie pôdy pod nohami Saudskej Arábie. Dňa 17. decembra, len pred deviatimi dňami, bolo oznámené zvýšenie cien ropy OPEC o 14,5 %, ktoré sa má uskutočniť v štyroch etapách počas roku 1979. Ako bolo naplánované, všetkých taký veľký nárast šokoval, ale nasledujúci deň šejk Jamání, saudskoarabský minister ropy, v BBC World Service povedal: „Vzhľadom na situáciu v Iráne cena surovej ropy prudko vzrástla a v rámci OPEC sme nemohli proti takémuto zvýšeniu veľmi argumentovať.“ Zatiaľ nepokoje v Iráne poslúžili svojmu bezprostrednému účelu spustiť veľké zvýšenie cien ropy OPEC; tlak na Irán sa však, priatelia, bude udržiavať, aby OPEC zostal poslušný. Nedávne umelé nepokoje v Iráne boli predobrazom budúcich vecí. Teraz nám starostlivo predviedli, aký zraniteľný by Irán mohol byť a aké životne dôležité sú jeho dodávky ropy pre nás a svet; a keď príde vhodný čas, pripomenú nám tieto veci na účely vojnovnej propagandy.

V Audio liste č. 37 pred štyrmi mesiacmi som podrobne opísal tajnú americkú stratégiu prvého úderu na rozpútanie totálnej jadrovej vojny s Ruskom. Podľa plánu sa majú dohody z Camp Davidu medzi Egyptom a Izraelom rozbiť spôsobom, ktorý povedie k jadrovému zničeniu saudskoarabských ropných polí. Kampaň „Nenávidte Saudskú Arábiu“ už nabera na sile v kontrolovaných hlavných médiách Ameriky. Pokiaľ ide o Sadata, vložil nádeje do prezidenta Cartera, ale v Audio liste č. 38 som odhalil, že Carter náhle ochorel na leukémiu a rakovinu v ľavej časti hlavy. Teraz musím odhaliť, že rakovina sa začala šíriť do ďalších častí jeho tela. Toto je pravda za nedávnymi kryciami príbehmi o jeho probléme s hemoroidmi; a v sobotu 23. decembra sa Carter zo svojej vianočnej cesty do Plains v Georgii tajne vrátil do Washingtonu. Bol tu na ožarovaní kobaltom v námornej nemocnici Bethesda. Priatelia, v Audio liste č. 38 som vysvetlil, ako má nedobrovoľný odchod Jimmyho Cartera zo scény pomôcť zapáliť vojnu na Blízkom východe. Teraz sa tieto udalosti každým dňom približujú. Téma 2 — Duchovná vojna a kolaps dôvery

Takmer pred dvoma mesiacmi, koncom októbra, sovietsky minister zahraničných vecí Andrej Gromyko absolvoval trojdňovú návštevu Francúzska. Dňa 28. októbra usporiadal tlačovú konferenciu na impozantnom novom sovietskom veľvyslanectve v Paríži. Symbolicky veľvyslanectvo stojí vedľa bývalého hlavného sídla NATO, z ktorého Francúzsko pred rokmi vystúpilo. Na tlačovej konferencii Gromyko povedal, že jeho návšteva „potvrdila privilegované vzťahy“ medzi Francúzskom a Ruskom; a dodal: „Chcem zdôrazniť slovo ‚privilegované‘.“ Priatelia, Gromyko hovoril o jedinečnom postavení dôvery, ktoré teraz existuje medzi Francúzskom a Ruskom. Všetko sa začalo dávno, keď generál Charles de Gaulle ako prezident Francúzska začal rozpoznávať varovné znamenia. Na jednej strane boli Spojené štáty vo vzťahoch s inými krajinami čoraz úskočnejšie a nedôveryhodnejšie. Na druhej strane sa de Gaulle dozvedel, že sa vo vládnucich kruhoch Ruska odohráva niečo, čo postupne robí Rusko hodným aspoň opatrnej spolupráce. De Gaulle bol odhodlaný, že Francúzsko má byť silné a nezávislé, a preto veľmi opatrne začal rozvíjať vzťahy medzi Francúzskom a Ruskom ako protiváhu mocného vplyvu Spojených štátov. Proces sa postupne rozšíril na vzájomný prospech Francúzska a Ruska. Americká politika v diplomacii aj obrane sa medzitým ďalej zhoršovala. Keď Spojené štáty uviazli v bažine Vietnamu, začalo byť zrejmé, že vojnu nevedieme ani racionálnym vojenským spôsobom. Francúzi sa zasa poučili z Indočíny pri Dien Bien Phu v roku 1954. Z tohto a ďalších dôvodov de Gaulle dospel k záveru, že Spojené štáty sa stali nespoľahlivým vojenským partnerom. Rozhodol sa, že Francúzsko musí ísť vlastnou cestou, a tak ho v šesťdesiatych rokoch vytiahol z NATO. Budova sídla NATO vo Francúzsku bola zatvorená a NATO presunulo svoje sídlo do Bruselu v Belgicku, kde zostáva dodnes. Týmto krokom de Gaulle odmietol americké vedenie v obrane Európy. Signalizoval aj skutočne nezávislý postoj v zahraničnej politike a obrane. Dvere sa otvorili intenzívnejšiemu dialógu a spolupráci s Ruskom. Odvtedy väzby medzi Francúzskom a Ruskom sústavne rastú. Medzi Francúzskom a Ruskom existuje historická náklonnosť, ktorá siaha do čias

cárov, a dnes sa opäť obnovuje spoluprácou v najrôznejších oblastiach.

Takmer pred rokom som v Audio liste č. 32 odhalil francúzsko-ruské intrigy v Kanade. Pre Francúzov majú viesť k francúzskej nadvláde nad Kanadou; pre Rusko urýchľujú prípravy na inváziu do Spojených štátov. Existujú však aj iné oblasti spolupráce medzi Francúzskom a Ruskom, oveľa viditeľnejšie, no vo všeobecnosti nerozpoznané ako to, čím sú. Napríklad Francúzi výrazne prispievajú k prístrojovému vybaveniu, ktoré na Venušu nesú ruské kozmické sondy série Venera. V oblasti vojenskej technológie sa Francúzsko spolu s Ruskom podieľa na prebiehajúcich skúškach lúčov nabitých častíc vo vesmíre. A keď Francúzsko na jar tohto roka vykonalo v Tichom oceáne skúšky neutrónovej bomby, Rusko nevznieslo ani slovo protestu. Naproti tomu americká neutrónová bomba je terčom intenzívnej ruskej propagandy. Nič z toho však neznamena, že Francúzsko sa stalo tajným satelitom Ruska; práve naopak. Francúzsko naďalej uskutočňuje zahraničnú politiku zakorenenú vo vlastných záujmoch a výsledkom je, že francúzske kroky niekedy Rusko veľmi dráždia. A Rusko zase neváha vyvíjať na Francúzsko silný tlak, keď je to potrebné. Aj v oblastiach, kde medzi Francúzskom a Ruskom neexistuje zhoda, však panuje atmosféra základného porozumenia. Situáciu zhrnul článok distribuovaný sovietskym veľvyslanectvom v Paríži pred Gromykovým príchodom koncom októbra. Mal názov: „MOSKVA-PARÍŽ, OS UVOLŇOVANIA NAPÄTIA.“ Chválil vzťahy Francúzska a Ruska ako model mierového spolužitia štátov s odlišnými systémami a poznamenal, že ich rozdiely „budú naďalej predurčovať určitú nezhodu postojov ZSSR a Francúzska v zahraničnej politike, ale veci, ktoré ich spájajú, sú dôležitejšie“.

Priatelia, jedinečným faktorom, ktorý dnes zbližuje Francúzsko a Rusko, je DÔVERA. Všade, kde medzi nimi existujú konkrétne záväzky, panuje dôvera, že ani jedna strana druhú nepodvedie. Práve táto atmosféra dôvery chýba medzi dnešnými ruskými vládcami a vládcami Ameriky. Ako Gromyko povedal v prípitku vo Francúzsku: „Francúzsko uskutočňuje politiku uvoľňovania napätia bez kľúčkovania.“ Nepriamo tým hovoril, že ostatným, najmä Amerike, nemožno dôverovať. Keď teda Gromyko označil vzťahy medzi Francúzskom a Ruskom za „privilegované“, hovoril o otázke dôvery; a prínos tejto dôvery sa sotva dá preceniť.

V Audio liste č. 36 z júla tohto roka som spomenul južné Francúzsko ako jednu z oblastí, ktoré by mali byť v PRVEJ JADROVEJ VOJNE ušetrené. Teraz môžem odhaliť, že ruská kampaň jadrovej sabotáže sa rozšírila aj do Európy. Ani zďaleka nie je taká rozsiahla ako tá, ktorá sa uskutočnila v Amerike a ktorú som prvýkrát začal zverejňovať v Audio liste č. 23 z apríla 1977; v tejto chvíli však už takmer každá krajina východnej aj západnej Európy má v kľúčových veľkých mestách rozmiestnené ruské kobaltové bomby. Rusko zamýšľa použiť tieto bomby na vydieranie. Chce prinútiť západnú Európu zostať mimo prichádzajúcej vojny a chce odvrátiť revolúcie vo východnej Európe, ktoré sa snaží vyvolať rímskokatolícka cirkev, čoraz viac ovládaná bolševikmi. Zo všetkých európskych krajín bola dosiaľ úplne ušetrená akejkoľvek ruskej sabotáže len jedna — Francúzsko. Vo všetkých ostatných krajinách je bolševický vplyv dosť veľký na to, aby im Rusko nedokázalo úplne dôverovať; pokiaľ však ide o Francúzsko, prvok dôvery je mocnejší než jadrové zbrane.

Priatelia, nedostatok dôvery je skutočným dôvodom prichádzajúcej americkej katastrofy v PRVEJ JADROVEJ VOJNE. Boli časy, keď si Spojené štáty americké vážili a ctili za dodržiavanie slova voči iným krajinám, ale tie časy sú dávno preč. Ateistickí bolševici, ktorí preberajú kontrolu nad Amerikou, uprednostňujú intrigy pred ctou a klam pred pravdou. Ako sa práve dozvedeli nacionalistickí Číňania na Taiwane, roky slávnostných sľubov a záruk Spojených štátov už vôbec nič neznamenajú. Jediný spôsob, akým by sa dalo zabrániť PRVEJ JADROVEJ VOJNE, priatelia, by bolo vyhnúť satanských bolševikov z mocenských pozícií tu v Amerike. Dnešné Rusko ovládajú kresťania; a keby Ameriku opäť ovládali kresťania, dôvera by sa mohla nadviazať. Kresťanská revolúcia, ktorá sa odohrávala vo

vládnucích kruhoch Ruska, sa však tu v Spojených štátoch neopakuje. Namiesto toho ateistickí bolševici používajú rúsko samotného kresťanstva na útok proti Rusku.

Pred štyrmi mesiacmi som v Audio liste č. 37 odhalil, že bolševické vplyvy vo Vatikáne pripravujú vrhnutie rímskokatolíckej cirkvi do bolševickej vojny proti Rusku. O dva mesiace neskôr som vysvetlil, ako sa pápež Ján Pavol I. dostal do konfliktu s týmto plánom a čo sa mu v dôsledku toho stalo. Poukázal som aj na hmatateľné dôkazy, ktoré boli k dispozícii na preukázanie mojich obvinení z klamstva a podvodu vo Vatikáne. A teraz sa aj skutočný pápež Ján Pavol II. stal obeťou, napriek tomu, ako to vyzerá.

Ako som vysvetlil v Audio liste č. 39, Karol kardinál Wojtyła z Poľska bol zvolený za pápeža, pretože bolševici chceli vo vojne proti Rusku využiť jeho antikomunistický obraz; ako pápež Ján Pavol II. však mal aj nedostatok, ktorý bolševici nemohli tolerovať. Od chvíle, keď sa stal pápežom, Wojtyła jasne dával najavo úmysel otriastať vatikánskou byrokraciou známou ako KÚRIA. Spočiatku znovu nepotvrdil vo funkciách žiadnych vrcholných predstaviteľov kúrie. Iba požiadal francúzskeho kardinála Villota, aby zostal štátnym sekretárom, „kým sa neprijmú ďalšie rozhodnutia“. Týmito krokmi a ďalšími vyjadreniami pápež Ján Pavol II. jasne naznačil, že plánuje úplne prestavať kúriu. Akákoľvek taká prestavba, priatelia, by zasadila vážny úder bolševickej moci vo Vatikáne, pretože práve prostredníctvom kúrie bolševici teraz vykonávajú svoju kontrolu nad Vatikánom; ich kľúčový agent, Giovanni kardinál Benelli, patrí medzi tých, ktorí by boli pri reorganizácii kúrie nahradení. Bolševici však vedeli, že kardinál Wojtyła sa ako pápež pokúsi kúriu zmeniť. Ako krakovský arcibiskup často hovoril v prospech takej prestavby; keď sa teda stal pápežom, už pripravovali zabezpečenie toho, aby svoje plány neuskutočnil. Keď bol kardinál Wojtyła 16. októbra 1978 vyhlásený za pápeža, bolševici chceli iba jeho antikomunistický obraz. Samotný Wojtyła bol pevný a rozhodný muž, nie typ, z ktorého býva dobrá bábka; preto sa už pred jeho zvolením pripravovala jeho nepriznaná náhrada.

Počas prvých týždňov pontifikátu Jána Pavla II. ho zamestnávali verejné vystúpenia. Dňa 27. októbra začal otriasať kúriou odvolaním skúseného kardinála Feliciho z funkcie predsedu významnej vatikánskej rady. Jeho nabitý program verejných aktivít mu však zväzoval ruky pri rýchlom uskutočňovaní sľúbených reforiem. Potom v polovici novembra pápež na istý čas prakticky zmizol z očí, ale 21. novembra Vatikán vydal oznámenie, ktoré bolo rovnako stručné ako ohromujúce. K tomuto dátumu mal pápež Ján Pavol II. bez vysvetlenia potvrdiť vo funkciách všetkých vrcholných predstaviteľov kúrie, ktorí slúžili predchádzajúcim dvom pápežom. V podstate nám povedali, že pápež Ján Pavol II. zrušil vlastné plány na reformu Vatikánu.

Priatelia, toto sa v skutočnosti stalo. Počas obdobia v polovici novembra, keď pápeža Jána Pavla II. bolo vidieť len veľmi málo, prebiehala jeho otrava. Od 18. novembra mala podobu veľmi silného jedu šíreného vzduchom na báze plutónia a zirkónia, variantu jedu, ktorý spôsobuje legionársku chorobu. Pápežov stav sa rýchlo zhoršoval a zomrel približne o 16.00 rímskeho času 20. novembra 1978. Krátko nato jeho telo tajne odstránili z Vatikánu a najprv odviezli na dočasné miesto asi 45 míľ severozápadne od Ríma. Do 20.00 rímskeho času nasledujúci večer, 21. novembra, bolo jeho telo spopolnené. Práve skôr v ten istý deň Vatikán vydal strohé oznámenie, že pápež znovu potvrdil celú kúriu. Odvtedy úlohu pápeža Jána Pavla II. hrá herec. Tento muž nie je ani Poliak, ani kresťan. Tí v Európe, ktorí majú viac príležitostí vidieť pápeža než my v Amerike, by ho mali pozorne sledovať. Všimajte si hlas, maniere, blízkosť fotografických záberov; porovnávajte fotografie mŕtveho pápeža a tohto herca aj presnú povahu jeho verejných výrokov. V týchto dňoch je „herecký pápež“ najviditeľnejším pápežom v dejinách, čo z neho urobili kontrolované hlavné médiá; a jeho vyhlásenia posúvajú rímskokatolícku cirkev čoraz bližšie k otvorenej konfrontácii s Ruskom.

Priatelja, v Audio liste č. 39 som vysvetlil, ako možno dokázať satanský podvod okolo smrti pápeža Jána Pavla I. Teraz si tento podvod vzal život ďalšieho pápeža a 700 000 000 katolíkov sa postupne povoláva do zbrane v záujme bolševickej vojny proti oživujúcemu sa kresťanstvu v Rusku!

### **Téma 3 — Bolševické manévrovanie na získanie času na prezbrojenie**

Minulý mesiac som Audio list č. 40 venoval podrobnému vysvetleniu hrôzostrašných udalostí, ktoré sa práve odohrali v Guyanskej republike. Ako som vtedy vysvetlil, jonestownská tragédia bola hromadnou vraždou, nie hromadnou samovraždou. Bola zinscenovaná s cieľom poskytnúť prístup do Guyany na vojenskú operáciu — nájazd kománd na zničenie tajnej ruskej raketovej základne. Bola to tá istá základňa, pred ktorou som začal varovať pred viac než štyrmi rokmi, v lete 1974. V zásade to bola americká operácia, no so silnou účasťou Izraelčanov pre ich neprekonateľné skúsenosti s takýmito operáciami. A keď som minulý mesiac nahrával Audio list č. 40, mohol som oznámiť, že Jim Jones v Jonestowne nezomrel, ale unikol. Telo, ktoré FBI identifikovala ako Jonesovo, patrilo jeho podobníkovi, dvojníkovi. Jim Jones prešiel zložitou únikovou trasou, ktorá sa skončila v Izraeli 30. novembra, v ten istý deň, keď som nahrával Audio list č. 40. Jim Jones bol nažive, priatelja, ale nebol v poriadku. Teraz je čas dokončiť hrôzostrašný príbeh Jima Jonesa.

Keď Jones dorazil do Izraela, trpel rakovinou — v hlave, v ľavých pľúcach, v žalúdku a v hrubom čreve. Po spravodajskom vyhodnotení misie pri Jeruzaleme začal dostávať kobaltové ožarovanie na rakovinu v hlave. Liečba sa začala 4. decembra, ale netrvala dlho. Nasledujúci deň Jonesovi povedali, že bude potrebné presunúť ho na iné miesto, kde mu môžu poskytnúť komplexnejšiu liečbu pokročilej rakoviny. Preto krátko po 17.00 izraelského času Jones nastúpil do malého lietadla s lekárom a tromi ďalšími mužmi. Lietadlo smerovalo na severozápad k Turecku a potom do vnútrozemia pozdĺž turecko-sýrskej hranice. Asi 35 míľ východne od mesta Jerablus na rieke Eufrat lietadlo krátko preletelo na sýrsku stranu hranice. V tej chvíli sa otvorili dvere lietadla a traja muži Jonesa schmatli. V jeho slabom stave a zaskočeného ho vyhodili z lietadla takmer bez odporu.

Medzitým sa doktor Lawrence Schacht presúval do Izraela, netušiac, aký osud postihol Jonesa. Na rozdiel od Jonesa bol Schacht izraelským agentom od začiatku a teraz sa vracal domov; presne ako pri Jonesovi však FBI použili na šírenie falošných správ, že Schacht zomrel v Jonestowne. Bol to Schacht, kto pripravil jedovaté kyanidové zmesi, ktoré podávali jonestownským obetiam, niektoré ústami, iné injekčne. Krycie príbehy o Schachtovi v kontrolovaných hlavných médiách Spojených štátov mu vo všeobecnosti vytvárali idealistický obraz, ale preživšia z Jonestownu, ktorá so Schachtom pracovala v jonestownskom zdravotníckom oddelení, vykresľuje celkom iný obraz. Citovali ju takto: „Bol sadista, rád videl ľudí trpieť bolesťou. Nerobil nič, aby bolesť zmiernil.“ V deň, keď Jima Jonesa vyhodili z lietadla nad Sýriou, doktor Schacht smeroval do Paramariba, hlavného mesta Surinamu. Tesne pred poludním washingtonského času 9. decembra opustil Paramaribo prúdovým lietadlom cez Atlantik a vzal si so sebou veľké množstvo zlata. Jeho trasa viedla do Conakry v Guinei, Bamaka v Mali a cez roh Egypta pri Wadi Halfa v Sudáne smerom k Červenému moru. Približne o 3.00 ráno izraelského času 11. decembra doktor Schacht dorazil do Jeruzalema. Doktor Schacht trpel rakovinou v hlave a hrdle; a podobne ako Jonesovi mu po príchode do Izraela slúbili najlepšiu liečbu. Schacht však absolvoval len krátke vyšetrenie pri Jeruzaleme a potom mu povedali, že ho budú musieť presunúť na iné miesto na lepšiu liečbu. Dlhé spravodajské vypočúvanie Schachta nebolo potrebné, pretože Jones už povedal všetko, čo sa dalo; a tak sotva hodinu po príchode do Jeruzalema bol Schacht opäť vo vzduchu v malom lietadle so štyrmi ďalšími mužmi. O tri a pol hodiny neskôr doktor Lawrence Schacht našiel svoj koniec tak ako Jones šesť dní predtým — pádom z oblohy na osamelé miesto pozdĺž turecko-sýrskej hranice.

Priatelia, väčšina z nás si len ťažko dokáže predstaviť takéto diabolské a chladnokrvné konanie; sadizmus a pohrdanie ľudským životom však boli poznávacími znakmi hromadnej vraždy v Jonestowne a tí, ktorí predávajú svoju dušu a krajinu za zlato, nakoniec vždy zaplatia cenu!

Ako som spomenul minulý mesiac, operácia Guyana úspešne zničila tamojšiu ruskú raketovú základňu, no teraz to bude mať veľmi malý vplyv na ruskú schopnosť rozdrviť Ameriku v PRVEJ JADROVEJ VOJNE. Dosiahla však to, že našim vládcom získala trochu času na prichádzajúcu vojnu a pomohla vyviesť Rusov z rovnováhy. Naši vládcovia sa teraz snažia získať ďalší čas a odložiť PRVÚ JADROVÚ VOJNU o niekoľko mesiacov aj nadviazaním plných diplomatických vzťahov s červenou Čínou. Vo svojich horúčkovitých pokusoch znovu vyzbrojiť Spojené štáty na vojnu sú ochotní urobiť takmer čokoľvek, čo im získa o trochu viac času. Tajne prebiehajú zrýchlené vojenské programy, ale aj zrýchlené programy potrebujú čas, kým prinesú ovocie. Vládnuce kruhy červenej Číny dobre vedia, že naši vlastní vládcovia sa bez červenej Číny ako spojenca proti Rusku nezaobídu, a tak pred tromi mesiacmi, 19. septembra, použili nátlakovú taktiku na vynútenie plného uznania zo strany Spojených štátov. V ten deň, ako som v tom mesiaci odhalil v Audio liste č. 38, bola medzi Ruskom a Čínou podpísaná tajná rámcová dohoda o tajnom spojení. Čínske vedenie však na rozdiel od ruského ani zďaleka nie je jednotné; a kým Huova frakcia chce stáť na strane Ruska, súperiaci frakcia vedená Teng Siao-pchingom chce na istý čas ísť s Amerikou. Čína môže Spojeným štátom diktovať obrovské ústupky — Rusku však nemôže diktovať nič. Preto sotva zaschol atrament na čínsko-ruskej dohode z 19. septembra, už sa používala na vyvolanie paniky u našich vlastných vládcov. Ako 19. september nasledoval slnko okolo sveta z Číny do Ameriky, Tengova frakcia rýchlo zaslala správu o tajnej čínsko-ruskej dohode čínskym agentom tu v Amerike. V ten istý deň, 19. septembra, boli naši vládcovia konfrontovaní s realitou tejto dohody a povedali im, že sa dá zvrátiť len vtedy, ak sa stanú dve veci. Po prvé sa Tengovej frakcii musí pomôcť prekonať frakciu vedenú predsedom Huom; potom, na upevnenie Tengovej moci a čínskej oddanosti Spojeným štátom, sa musia nadviazať plné diplomatické vzťahy medzi Amerikou a červenou Čínou podľa čínskych podmienok.

Hlavné médiá síce toto všetko nevysvetlili, ale upozornili na 19. september ako na rozhodujúci deň. Napríklad článok vo Washington Star zo 16. decembra uviedol: „Na jeseň rokovania vstúpili do novej fázy. Dňa 19. septembra čínsky konzul v Spojených štátoch navštívil Cartera v Bielom dome a rokoval s ním v Oválnej pracovni.“ Nasledujúci deň Washington Post ku koncu dlhého článku o rozhodnutí týkajúcom sa Číny uviedol: „Podľa tohto opisu bolo rozhodujúce americké rozhodnutie prijaté 19. septembra, dva dni po euforickom konci egyptsko-izraelského stretnutia na najvyššej úrovni s Carterom v Camp Davide.“ Čoskoro v Pekingu vypukla veľká bitka nástenných plagátov. Teng sa pokúšal narušiť moc predsedu Hua a podarilo sa mu to; keď slovná vojna utíchla, Washington sa horúčkovo pripravoval oznámiť plné diplomatické vzťahy s Čínou. Toto oznámenie z 15. decembra bolo tretím veľkým prekvapením, ktoré naši vládcovia pripravili Rusku za necelý rok. Prvým bola spravodajská misia kórejského dopravného lietadla do severného Ruska v apríli tohto roka; druhým bola minulomesačná bitka v Guyane, ktorá zničila tamojšiu tajnú ruskú raketovú základňu; a teraz červená Čína. Treba sa však opýtať: Kam toto všetko v skutočnosti vedie?

Dňa 15. decembra, v deň oznámenia o červenej Číne, nad červenou Čínou hliadkovalo len šesť ruských kozmosfér; o necelé dva dni neskôr tam však zaujalo svoje pozície 105 kozmosfér. Všetky kozmosféry sú okrem iného vybavené exotickým osvetľovacím zariadením na nočnú psychologickú vojnu. Číňania, ktorých bezbožný režim pripravil o všetko náboženstvo, sú hlavnými cieľmi takejto taktiky. Kto môže povedať, ako by milióny Číňanov reagovali, keby viac než 100 kozmosfér začalo strašiť na nočnej čínskej oblohe, blikať a vznášať sa v nízkych výškach? V každom prípade naši vládcovia nemôžu dúfať vo viac než v získanie času pomocou Číny. Aby to dosiahli, sú dokonca ochotní odčerpávať časť americkej výrobnnej kapacity na budovanie Číny. Za čas, ktorý im to prinesie, dúfajú zlepšiť svoju

pripravenosť na vojnu sústredením sa na tajné zbrane.

Prekvapenia pripravené Rusku počas uplynulého roka skutočne dokazujú, že ruské spravodajstvo, hoci je veľmi dobré, nie je dokonalé. Možno ich prekvapiť. Tento fakt neuniká ani Kremlu a pripravujú niekoľko vlastných prekvapení. Minulý mesiac som spomenul, že geofyzikálna vojna je vysoko na zozname pravdepodobných techník, ktoré Rusko použije na odvetu za Guyanu; teraz však môžem odhaliť, že ruské námorníctvo odstránilo sedem superbômb gigatonového rozsahu, ktoré boli rozmiestnené okolo Filipín v čase, keď som nahrával Audio list č. 24. Filipíny, jediný kresťanský národ v Ázii, sa teraz dohodli s Ruskom. Platí to aj napriek tomu, že Spojené štáty môžu naďalej používať tamojšiu obrovskú leteckú základňu Clark a námornú základňu Subic Bay.

S novou ruskou kozmicko-strategickou výzbrojou už tieto základne nie sú také dôležité. Namiesto toho Rusi posilňujú sieť kobaltových bômb priamo pozdĺž amerického západného pobrežia. Podľa mojej najnovšej správy z 20. decembra je teraz umiestnených 46 bômb tam, kde by mohli spustošiť južnú Kaliforniu. Pozdĺž kalifornského pobrežia je osem (8) severne od 36. rovnobežky, štyri (4) severne od 35. rovnobežky, dvanásť (12) severne od 34. rovnobežky a desať (10) severne od 33. rovnobežky. Ďalších deväť (9) je medzi 33. rovnobežkou v Kalifornii a severným koncom Kalifornského zálivu, ktorý obsahuje ďalšie tri (3) bomby severne od 31. rovnobežky. Niektoré z týchto bômb sú na mori, ostatné väčšinou pod zemou v jaskyniach a banských šachtách, kde môžu pomôcť spustiť mohutné zemetrasenie. Zostáva otázkou, ako skoro sa tieto možnosti použijú; jedna vec sa však zdá jasná: Spojené štáty už uskutočnili tri údery proti Rusku — incident s kórejským dopravným lietadlom, operáciu Guyana a teraz červenú Čínu. Akákoľvek nádej na dôveru zo strany Ruska je preč; a teraz je Rusko na rade na pálke.

Večer 17. decembra, pred niečo vyše týždňom, televízny program CBS „60 Minutes“ venoval svoju hlavnú reportáž závodu v časticových lúčových zbraniach. Program poukázal na potenciálne rozhodujúci význam časticových lúčov a na fakt, že Rusko je v tejto oblasti ďaleko vpredu. Do niekoľkých minút mi začal zvoniť telefón. Pred pätnástimi mesiacmi, keď som prvýkrát odhalil ruskú operačnú pripravenosť v časticových lúčových zbraniach, boli zosmiešňované, a tak vtedy mnohí ľudia venovali málo pozornosti tomu, čo som odhalil; teraz však volajúci hovorili: „Vidíte, čo je v televízii? Mali ste pravdu!“

Priatelia, už dávno som varoval pred falošnou múdrosťou zvanou „Počkáme a uvidíme“. Teraz tí, ktorí si zvolili túto cestu, počkali; a teraz začínajú vidieť. Ak budeme ďalej čakať, priatelia, uvidíme všetko — a všetci uveríme v deň, keď televízne programy preruší prekvapivé oznámenie, že PRVÁ JADROVÁ VOJNA PRIŠLA!

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu je doktor Beter. Ďakujem vám a nech Boh požehná každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.